

IX

Podľa mojich dohadov ušiel z planéty tak, že sa pripojil ku krdľu sťahovavých vtákov. Ráno v deň odletu dal celú planétu pekne do poriadku. Starostlivo vymietol živé sopky. Mal dve činné sopky a využíval ich, obyčajne si na nich zohrieval raňajky. Mal aj jednu vyhasnutú sopku. Ale, ako sa hovorí, človek nikdy nevie... A tak starostlivo vymietol aj vyhasnutú sopku. Ak sú sopky dobre vymetené, horia pomaly a plynule, bez výbuchov. So sopečnými výbuchmi je to ako s ohňom v peci. Pravda, my na Zemi sme primalí na to, aby sme vymetali sopky. Práve preto nám sopky spôsobujú toľko škôd.

Malý princ vytrhal so smútkom v duši aj posledné výhonky baobabov. Tušil, že sa sem už nikdy nevráti. Preto mu v to ráno tie zvyčajné každodenné práce pripadali nevýslovne milé. A keď potom posledný raz polial kvetinu a práve ju šiel zakryť príklopom, pobadal, že je mu do plaču.

– Zbohom, – povedal kvetine.

Kvetina mu však neodpovedala.

– Zbohom, – zopakoval.

Kvetina zakašlala, no tentoraz vôbec nie preto, že by mala nádchu.

– Správala som sa hlúpo, – vyhrkla napokon. – Odpusť mi to. A skús šťastie inde.

Dosť ho prekvapilo, že mu nič nevyčíta. Stál tam ako prikutý a príklop držal nad ňou. Nechápal, odkiaľ sa v nej vzala tá pokojaplná neha.

– Hej, ľúbim ťa, – povedala kvetina. – Ty si o tom nevedel,

Starostlivo vymietol živé sopky.

ale iba mojou vinou. No to je vedľajšie... Chod' a skús šťastie inde... Odíd' z tejto pokojnej planéty. Viac si už nežiadam.

– Ale čo ak vietor...

– Taká prechladnutá zase nie som... A nočný svieži vzduch mi spraví len dobre. Ved' som kvetina.

– No ale čo ak zvieratá...

– Čo sa dá robiť, – ak chcem spoznať motýle, musím zničiť aj dve-tri húsenice. Ó, motýle, to je predsa čosi úžasné, nie? A potom, ktože ma navštívi, ak nie ony? Ty budeš predsa ďaleko. A čo sa veľkých zvierat týka, nemám ani najmenší strach. Aj ja mám pazúry.

A, dušička prostá, ukázala mi hneď svoje štyri trne. Potom doložila:

– Ved' už toľko neatálaj, to iba zväčšuje zármutok. Rozhodol si sa predsa, že odídeš, tak chod'.

Nechcela, aby som ju videl plakať.

Taká pyšná kvetina to bola...

X

Dostal sa do pásma asteroidov 325, 326, 327, 328, 329 a 330 a začal ich navštevovať, lebo si tam chcel nájsť nejaké zamestnanie a získať nové poznatky.

Na prvom asteroide žil kráľ. Kráľ, zaodetý purpustom a hermelínom, trónil na jednoduchom, no veľkolepom tróne.

– Ejha! – zvolal kráľ, len čo zazrel malého princa, – prichádza poddaný!